

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 216.

Ottende Session.

56de Møde.

Onsdagen den 18de Februar.

(Forts.)

Ordføreren: Jeg skulde ikke have taget Ordet paa et saaeent Punkt af Sagens Behandling, dersom ikke den ærede Cultusminister havde udtalt sig saaledes, som han gjorde; men netop denne Mands Stilling gjør mig det til Pligt at sige et Par Ord. Jeg maa i den Henseende tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at han ikke talte som Minister, men som Folkethingsmand for Kjøbenhavn Amts 1ste Valgkreds; som saadan maa han jo have den samme Frihed til at udtale sig om sin personlige Anskuelse som enhver anden Folkethingsmand; men jeg maa bede vel erindret, at det er som Folkethingsmand og ikke som Minister, han har talt, at man ikke forverler hans Udtalelse nu med hans Collega Indenrigsministerens; thi der er en himmelvid Forskiel imellem den Maade, hvorpaa den ærede Indenrigsminister har udtalt sig, og den Maade, hvorpaa den ærede Cultusminister nu udtalte sig. Den ærede Indenrigsminister har ikke sagt, som Cultusministeren troede, at et Medlem her havde citeret, at han fandt, at det var sandsynligt, at Fleertallets Forslag vilde blive antaget, men han har sagt, for at jeg skal gjentage det endnu engang, at han stillede sig aldeles neutral og forbeholdt sig kun, naar Folkethinget og Landstinget vedtog Fleertallets Forslag, da at tage sin Bestemmelse om, hvil-

ket Raad han vilde give H. S. Maaestet. Han kunde naturligvis heller ikke sige Andet, ifølge hans hele Stilling til Sagen. Det er jo begribeligt, at han maa have den største Fortjærlighed for sit eget Varn, om det ogsaa bliverført et andet Klædemon, end for et andet, som han kun har staaet Fadder til; men han har ikke med et eneste Ord sagt, hvad det forekom mig, at den høitærede Cultusminister udtalte, at det var sikkert, at der ingen Lov kom ud, naar man vedtog Fleertallets Forslag; det har den ærede Indenrigsminister ikke sagt dengang, da Udvælget confererede med ham om den endelige Redaction af Fleertallets Forslag. Jeg troer derfor, at det staaer fast, at det er muligt, at Loven kan komme igennem baade med Fleertallets og Mindretallets Forslag; og seer man nu hen til, hvorledes de to Forslag ere, saa maa jeg gjentage endnu engang, hvad jeg før sagde, at som Mindretallets Forslag er, forekommer det mig, at Thinget med Udelæse af § 20 paa ingen Maade kan gaae ind paa det. Jeg troer derfor, og Erfaringen skal vise, at jeg ikke tager feil, at naar den ærede Cultusminister siger til os, at dersom Fleertallets Forslag vedtages, saa bliver der ingen Lov, saa tør jeg sige, at dersom Mindretallets Forslag vedtages, saa bliver det ikke til Lov. Med Hensyn til Fleertallets Forslag gjentager jeg endnu, hvad jeg sagde før, at jeg slet ikke lægger saa stor Vægt paa, om det gaaer igennem, fordi det virkelig i saa mange Henseender er langt fra at fyldestgøre de Fordringer, som jeg troer, man burde gjøre, men jeg har ikke villet paa-tage mig det Ansvar at gjøre det umuligt, at